

ברכות - פרק ו' משנה ו'

הקדמה: דין הוא שהמברך יכול להוציא ידי חובה את חברו בברכה, אולם יש בדבר מספר תנאים: (1) שהמברך יכון להוציא י"ח את חברו. (2) שהשומע יתכון לצאת. (3) שהשומע ישמע את כל הברכה מתחילתה ועד סופה. (4) הקביעות, דהיינו כדי שיוכלו להוציא האחד את השני בברכה יש להם לקבוע קביעות סעודה יחד ואם לא קבעו לא יכולים להוציא אחד את השני וכדי לקבוע קביעות צריך שיאמרו הבה נלך לסעוד במקום פלוני הרי"ז קביעות והסימן לקביעות היה שישבו קבוצת אנשים לאכול על מטותיהם בהסיבה, אם עשו כך יכולים להוציא אחד את חברו ואם לא עשו כך לא יכולים. [אבל היום שלא נוהגים כך: אם ישבו סביב שולחן הוי קביעות]

היו יושבים לאכול – חברות אנשים התישבו לאכול [בלא שהסבו וא"כ לא עשו את הסימן שרוצים לקבוע קביעות לאכול יחד]

כל אחד ואחד מברך לעצמו – כל אחד ואחד מברך לעצמו [וכ"א מוציא עצמו י"ח כיון שאין כאן קביעות סעודה]

הסבו – אבל אם החבורה הסבו לאכול [כאן עשו את סימן קביעות הסעודה שהסבו על מיטותיהם וכנ"ל]

אחד מברך לכולן – אחד מברך בשביל כולם [ומוציאם י"ח]

בא להם יין בתוך המזון – הגישו להם יין באמצע הסעודה [צריך לברך הגפן כיון שהפת לא פוטרת יין]

כל אחד ואחד מברך לעצמו – כל אחד ואחד מברך לעצמו [אפילו שלכאורה הסבו וקבעו סעודה אין אחד יכול להוציא את חברו משני טעמים:

(1) שעסוקים באכילה ואין שומעים היטב את הברכה מפי המברך.

(2) היות ועסוקים באכילה אינם יכולים לענות אמן ואין הברכה שלמה שסכנה אם יענו שמא יקדימו קנה לושט]

לאחר המזון – אבל אם הגישו להם את היין בגמר הסעודה

אחד מברך לכולם – אחד מברך בשביל כולם [ומוציאם י"ח הואיל וסימו הסעודה ויכולים לשמוע הברכה וגם לענות אמן]

והוא – והאדם שברך על היין

אומר על המוגמר – מברך גם על הבשמים [הנקרא מוגמר לפי שעשו אותם על גחלים שתרגום גחלים – גומרים וזה שהוציא את כולם על היין מוציא את כולם גם על הבשמים]

אף על פי שאין מביאין את המוגמר – אפי' שלא נהוג להגיש את הבשמים,

אלא לאחר הסעודה – אלא לאחר גמר הסעודה [דהיינו לאחר ברהמ"ז ונראה שהבשמים כבר לא קשורים לסעודה, אפילו כך כיון שכבר ברך על היין זוכה לברך גם

על הבשמים]